

Σημαντικές αντεργατικές ανατροπές φέρνουν οι διατάξεις του εργασιακού νομοσχεδίου, που τίθεται σε διαβούλευση. Συγκεκριμένα προβλέπεται:

• Κατάργηση του οκταώρου και επιβολή εβδομάδας 50 ωρών εργασίας, (μέσω ατομικών συμβάσεων). Οι επιπλέον ώρες θα αποθηκεύονται σε «τράπεζα χρόνου» και θα «επιστρέφονται» στους εργαζόμενους εντός έξι μηνών με τη μορφή μειωμένου ωραρίου ή ρεπό ή ημερών άδειας.

• Το νομοσχέδιο δεν κάνει διάκριση εφαρμογής του μέτρου για συμβάσεις ορισμένου ή αορίστου χρόνου. Στις συμβάσεις ορισμένου χρόνου δεν θα υπάρχει η «αναπλήρωση» σε περίπτωση απόλυσης…

• Η πολυδιαφημιζόμενη κάρτα εργασίας θα ξεκλειδώνει τις ευέλικτες μορφές εργασίας.

• Αύξηση των υπερωριών που θα μπορεί να επιβάλει σε ετήσια βάση σε 150 ώρες (από 96 στη μεταποίηση και 120 στις υπηρεσίες). Μειώνεται η αμοιβή των υπερωριών (καθώς με την

αύξηση του πλαφόν περιορίζονται οι λεγόμενες κατ’ εξαίρεση υπερωρίες που αμείβονται με ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 60%, ενώ πλέον η προσαύξηση θα αμείβεται με μόλις 40%).

• Καταργείται ουσιαστικά η δυνατότητα νομικής διεκδίκησης επαναπρόσληψης (ακόμα και στην περίπτωση της καταχρηστικότητας) με την καταβολή μεγαλύτερης αποζημίωσης, δίνοντας έτσι στην εργοδοσία πλήρη ασυλία για τις απολύσεις.

• Μονιμοποίηση και επέκταση της τηλεεργασίας που αυξάνει την εντατικοποίηση της εργασίας, σβήνοντας τα όρια μεταξύ εργάσιμου και μη εργάσιμου χρόνου.

• Το καθεστώς αργίας της Κυριακής δέχεται ένα ακόμα σκληρό χτύπημα, μετά το πρώτο «κύμα» στο χώρο του εμπορίου καθώς προστίθενται πολλοί κρίσιμοι κλάδοι για το κεφάλαιο:

• Καταργείται το ΣΕΠΕ και μετατρέπεται σε Ανεξάρτητη Αρχή.

• Ποινικοποίηση της απεργιακής περιφρούρησης, ενώ παράλληλα θα οδηγεί στη διακοπή της απεργίας με δικαστική απόφαση. Απαιτείται η παροχή του 33,3%των υπηρεσιών και μάλιστα πέραν του προσωπικού ασφαλείας, γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει να εργάζεται ένα μεγάλο μέρος των εργαζόμενων.

• Δίνεται το δικαίωμα στον εργοδότη να απαγορεύει την προσέλευση του εργαζομένου στη δουλειά μετά την προειδοποίηση της απόλυσής του και έως την επίσημη λύση της σχέσης εργασίας. Ο εργαζόμενος που δεν θα προσέρχεται στον χώρο εργασίας θα αμείβεται κανονικά.

• Ανοίγει η πόρτα των απολύσεων συνδικαλιστών, καθώς «η απόλυση συνδικαλιστή θα επιτρέπεται για σπουδαίο λόγο…», ενώ καταργείται η Επιτροπή Προστασίας Συνδικαλιστικών Στελεχών η οποία έκρινε μέχρι τώρα τη νομιμότητα της απόλυσης συνδικαλιστών.

• Για την προκήρυξη απεργίας αλλά και ολιγόωρων στάσεων εργασίας, απαιτείται προειδοποίηση του εργοδότη ή της συνδικαλιστικής του οργάνωσης τουλάχιστον 24 ώρες πριν από την πραγματοποίησή της. Για τη λήψη απόφασης απεργίας θα πρέπει στην γενική συνέλευση το σωματείο να παρέχει δυνατότητα συμμετοχής και ψήφου εξ αποστάσεως (ηλεκτρονικώς).

• Για την άσκηση συνδικαλιστικού δικαιώματος απαιτείται η απογραφή των εργαζομένων και των εργοδοτών στο ήδη νομοθετημένο Γενικό Μητρώο.

Ο κόσμος της εργασίας έχει τη δύναμη να παλέψει για να ανατρέψει το νέο νομοσχέδιο. Αρκεί να δοθεί ένα αγώνας με έμπνευση και με μαχητικές μορφές, με απεργιακή κλιμάκωση με νέα απεργία, με συγκρότηση ενός μαζικού ενωτικού κέντρου αγώνα στα χέρια των σωματείων και των εργαζομένων, με στόχο να μην έρθει καν στη βουλή το έκτρωμα Χατζηδάκη.